

Opus Christi Salvatoris Mundi

Missionarissen Dienaars der Armen

N° 2020 - 1

“Als ons gezicht het gezicht van de verrezen Christus weerspiegelt, zullen we ‘origineel’ zijn.”

(Paus Franciscus. Boodschap ter gelegenheid van de “Meeting voor de vriendschap onder de volkeren” in Rimini. Vaticaan, 16 augustus 2019).

Nu kunt u deze flyer in PDF-formaat ontvangen : serviteursfr@gmail.com
(Als u nog meer van deze exemplaren wenst te ontvangen of minder of helemaal niet meer,
laat het ons dan weten. Aarzel niet om contact met ons op te nemen.)

INHOUD

Het Heilig Hart in de spiritualiteit van de Beweging

De Missionarissen Dienaars der Armen 3

De vreugde van een klein meisje in het lijden

Zuster Jackelin Paucar Cusihamán, msp (*Peruaanse*) 6

Kroniek

De Zusters Missionarissen Dienaressen der Armen 11

Liturgie van de liefde

Pater Giuseppe Cardamone, msp (Italiaan) 20

Getuigenis van Marino Restrepo, stichter van de “Pelgrims van de Liefde” .. 27

Heilige Gregorius de Grote, Paus en Kerkleraar 31

BELANGRIJKE MEDEDELING

Hou niet op om voor de priesters te bidden. Vooral nu dat de machten van het kwaad de priesters als doelwit schijnen te nemen.

Bid opdat zij trouw blijven, bidt voor hun heiliging opdat ze uiteindelijk een “Alter Christus” zouden worden.

Begeleid in uw gebed de priesters en diakens
Missionarissen Dienaars der Armen!

Het Heilig Hart in de spiritualiteit van de Beweging

De Missionarissen Dienaars der Armen

Beste vrienden, geprezen zij onze Heer Jezus Christus! Door het intens beleven van de veertigdagentijd wordt ons gevraagd om te vasten, zodat we in een klimaat van stilte kunnen nadenken over het prachtige werk van onze verlossing. Het is een Werk van oneindige diepte dat echter zijn mysterie beetje bij beetje onthult in de mate waarin we erin slagen om ons de gevoelens van Jezus eigen te maken door bijvoorbeeld de devotie tot zijn Heilig Hart.

De armen en de nederigen blijven ons verrassen: zij treden als vanzelf tot dit mysterie van het Hart van Jezus, dat door liefde voor ons gewond is geraakt.

Daarom wordt sinds enkele jaren in al onze huizen op elke eerste vrijdag van de maand een speciale mis opgedragen. Allen nemen er aan deel.

Deze toewijding tot het Heilig Hart, die we willen onderhouden, is diep kerkelijk. Ook al gaat het een lange weg terug, het staat aan de basis van de spirituele geschriften van de heilige Johannes Eudes en bereikte zijn hoogtepunt met de privé-openbaringen van de heilige Margaretha Maria Alacoque (1647-1690). Deze toewijding werd dikwijls aanbevolen door de Pausen. Twee eeuwen later, in 1856, stelde Paus Pius IX het liturgisch feest van het Heilig Hart in en breidde het uit tot de hele Kerk. Enkele jaren later kondigde Leo XIII zijn

voornemen aan om het mensdom toe te wijden aan het Heilig Hart van Jezus, en ter voorbereiding op deze plechtige toewijding publiceerde hij in 1899 de Encycliek *Annum Sacrum*.

Naast nog andere pauselijke documenten is het de moeite waard om de encyclieken *Miserentissimus Redemptor* (1928) van Pius XI en *Haurietis Aquas* van Pius XII te noemen. Van de heilige Paulus VI bewaren we een ander minder bekend document. Het is de apostolische brief *Investigabiles Divitias* (1965), waarin we kostbare beschouwingen vinden over het Heilig Hart in relatie tot het mysterie van de Eucharistie, -centraal thema in de spiritualiteit van de Beweging (inderdaad, drie ervan zijn de steunpijlers van onze spiritualiteit: de Eucharistische devotie, de Mariale devotie en de gehoorzaamheid aan de Heilige Vader) - .

In deze brief schreef Paulus VI: *Wij verlangen dat het heilig hart van Jezus vuriger wordt vereerd door een grotere deelneming aan het heilig Sacrament, omdat zijn meest verheven gave de heilige Eucharistie is. Want in het Eucharistisch offer wordt juist onze Zaligmaker, die "altijd leeft om onze voorspreker te zijn" (Hebr. 7, 25) geofferd en ontvangen, wiens hart door de lans van de soldaat geopend werd en een stroom van kostbaar bloed en water over het mensdom werd uitgestort; bovendien, in dit verheven*

Sacrament, de top en het middelpunt van alle sacramenten, "proeft men aan zijn bron de geestelijke zoetheid en herinnert men zich de zeer grote liefde, die Christus in Zijn lijden getoond heeft" (H. Thomas van Aquino, Opusculum, 57).

Onze devotie tot de Eucharistie beperkt zich niet alleen tot de waardigheid van de viering, maar manifesteert zich ook op het moment van de dagelijkse Eucharistische Aanbidding. Tijdens de uitstelling van het Heilig Sacrament reciteren we, na het zingen van de *Veni Sancte Spiritus*, het gebed dat de engel leerde aan de kleine herders te Fatima: "Mijn God, ik geloof in U, ik aanbid U, ik hoop op U en ik bemin U. Ik vraag U vergiffenis voor al diegenen die niet in U geloven, U niet aanbidden, niet hopen op U en U niet beminnen..." Dit gebed, waarmee wij uiting geven aan ons verlangen om eerherstel te brengen

voor de beledigingen die zijn begaan tegen het Heilig Hart van Jezus, is ook verbonden met de devotie tot het Heilig Hart. Pius XI verklaart in zijn encycliek "*Miserentissimus Redemptor*" (1928) dat in de devotie tot het Heilig Hart van Jezus de geest van eerherstel en boetedoening voorop staat.

Na te hebben gesproken over het belang van de toewijding aan het Heilig Hart en de plichten die deze met zich meebrengt, schreef de Heilige Vader namelijk in nummer 5 van zijn encycliek:

Doch al deze eerbewijzen, vooral die zo heilzame toewijding, door het plechtig feest van Christus Koning als het ware bekrachtigd, dienen nog aangevuld, waarover Wij u nu, Eerbiedwaardige Broeders, iets uitvoeriger wensen te spreken: de akte nl. van eervolle

"De dagelijkse Eucharistische Aanbidding is het belangrijkste moment in het leven van de Missionarissen Dienaars der Armen."

De Priesters Missionarissen Dienaars der Armen dragen de H. Mis op in de dorpen van het Andesgebergte van Cuzco.

genoegdoening of zogenaamd eerherstel, aan het H. Hart van Jezus verschuldigd.

Want als het er bij een toewijding op de eerste en voornaamste plaats op aankomt, aan de liefde van de Schepper die van het schepsel te doen beantwoorden, dan volgt hieruit consequent, dat aan diezelfde ongeschapen liefde, wanneer deze door onachtzaamheid verwaarloosd of haar door een belediging geweld werd aangedaan, hiervoor genoegdoening wordt aangeboden. Een plicht, gewoonlijk die van eerherstel genoemd.

Al voelen wij ons om dezelfde redenen gelijkelijk tot beide gedrongen, toch zijn wij tot eerherstel en boete door een dwingende eis van rechtvaardigheid en liefde gehouden. Van rechtvaardigheid,

opdat het God aangedane onrecht uitgeboet en de verstoorde orde door boetvaardigheid hersteld worde; van liefde, om mede te lijden met Christus en Hem, die “met verguizingen verzadigd is” naar onze zwakke krachten enigszins te vertroosten.

Laten we de Heer om genade vragen, voor ons, Missionarissen Dienaars der Armen, en voor onze kinderen, om meer te kunnen groeien in de liefde tot de Eucharistie, in de geest van eerherstel, voor onze zonden en die van de hele wereld, door het cultiveren van deze mooie devotie tot het Heilig Hart van Jezus, die “de synthese is van het hele mysterie van onze Verlossing” (Haurietis Aquas, n.24).

De vreugde van een klein meisje in het lijden

Zuster Jackelin Paucar Cusihuamán, msp.

Toen ik Ruth ontmoette, wist ik niets van haar: ik zag haar alleen als een klein meisje tussen de vele anderen, die probeerde een beetje te bewegen. Alleen als ik de verantwoordelijkheid kreeg om haar naar het Nationaal Instituut voor Kindergeneeskunde in Lima (INSN) te begeleiden vernam ik meer over haar toestand.

Ruth is een verlaten kind, de dochter van een moeder die door haar stiefvader is misbruikt geweest en daarna afgewezen. Ze wordt in ons Huis “Heilige Theresia van Jezus” opgenomen in een zeer ver gevorderde staat van ondervoeding. Op de leeftijd van twee maanden begon ze te lijden aan spijsverteringsbloedingen en ernstige epistaxis (neusbloeding). Ze werd naar het ziekenhuis in Cuzco gebracht waar ze regelmatig bloedtransfusies kreeg.

Gezien haar zeer ernstige en delicate toestand werd zij overgebracht naar het INSN in Lima. De afdeling Gastroenterologie diagnosticeerde oesofagiale spataderen en extrahepatische portale hypertensie waarvoor een sclerotherapie werd voorgeschreven. Later kwam zij terecht op de Intensive Care van de afdeling Kindergeneeskunde en Gastroenterologie vanwege een decompensatie als gevolg van veneuze tromboses, hersen- en spijsverteringsbloedingen en

adem- en hartstilstand.

Hoewel het meisje meerdere malen het ziekenhuis mocht verlaten omdat ze als ongeneeslijk beschouwd werd, zette ze haar strijd voor het leven voort. Sommige artsen gaven haar weinig levensverwachting en wanneer ze haar weer zagen, waren ze verbaasd haar nog in leven te zien. Haar toestand was

Ruth met Zuster Jackelin, msp.

delicaat: haar frequente bloedingen dwongen haar tot voortdurende transfusies. Kleine Ruth bracht een groot deel van haar tijd in het ziekenhuis door alsof het haar tweede thuis was. Ze heeft ook splenomegalie (vergroete milt), waarvoor maandelijks bloedonderzoek nodig is om haar hemoglobine en bloedplaatjes te controleren. Deze ziekte veroorzaakt een tekort van het immuunsysteem, wat leidt tot bloedarmoede, pancytopenie (een vermindering van het aantal rode en witte bloedcellen) en andere soorten ziekten. Echt, Ruth is uiterst fragiel en niet bestand tegen de geringste stoot.

Als ze naar het Instituut van Lima gaat, is Ruth het gelukkigste meisje ter wereld: iedereen kent haar en begroet haar. Ze reageert met een glimlach die

in staat is om de meest stijve mens te ontgooien. Op revalidatie leert ze haar evenwicht te houden om te kunnen lopen. Ze is zeer intelligent en ondanks haar microcefalie leert ze snel alles wat haar tijdens de therapieën wordt aangeleerd.

Haar voor het eerst te zien kruipen was voor ons een reden tot vreugde: het liet zien dat ze ondanks de ziekte vooruit kon komen. Naarmate de tijd verstreek merkten we hoeveel God behagen stelt in die kleintjes. Werkelijk, we verheugen ons bij het zien hoe zo'n klein meisje, zo klein, zo onschuldig, de mooie strijd van het leven kan voeren.

God is zo goed dat Hij ons de zorg voor zieke kinderen toevertrouwt, zodat we van hen kunnen leren om iets

Ruth krijgt de zegen van een Priester Missionaris Dienaar de Armen vooraleer zij naar de operatiekamer wordt gebracht.

voor Hem te lijden, en we de kracht hebben om elke dag en elk moment “ja” te zeggen. Deze kleintjes, die in stilte lijden, reageren op God met hun tedere gebaren. Ze stralen vreugde uit te midden van hun lijden.

Een paar maanden later begon Ruth haar eerste pasjes te zetten wat ons met hoop vervulde. Ruth is Gods kleine wonder. Ze groeit op, maar haar gezondheidsproblemen kwamen terug. Op tweejarige leeftijd veroorzaakte een infectie een zeer ernstige aandoening met hoge koorts die haar gedurende twee maanden geen rust liet.

De bloedingen verzwakten haar opnieuw maar als een moedige soldaat bleef ze vrolijk, hetgeen haar weer nieuwe energie gaf om te herstellen. Ze onderging nieuwe tests op de afdeling Hematologie en werd gediagnosticeerd met bicytopenie en multifactoriële pancytopenie, waardoor ze gedwongen werd om nieuwe bloedtransfusies en bloedplaatjes te ontvangen. Ze begon toen weer bloed te verliezen en werd getest en opnieuw behandeld met sclerotherapie. Er werd een enorme splenomegalie ontdekt en haar milt moest worden verwijderd, een noodzakelijke operatie die helemaal niet geschikt is voor een klein meisje als Ruth. Wat als zij zonder dit vitale orgaan moet leven? Voor haar, die geen weerstand heeft, zou het betekenen dat ze wordt blootgesteld aan een nog groter risico op elke vorm van infectie, en praktisch gezien zou ze als in een luchtbel moeten leven om elke infectie te moeten vermijden!

In de hoop op een verbetering raadpleegden we verschillende artsen; daarom is het dat zij behandeld wordt in het Nationaal Instituut van Kindergeneeskunde, van het district San Borja in Lima. Hun algemene diagnose luidt als volgt: cavernoma door portale hypertensie, splenomegalie, bicytopenie, microcefalie, ernstige osteopenie in beide voeten, slokdarmspataderen die soms bloeden, en andere complicaties.

Haar leven was in gevaar: met alle problemen die ze in zich droeg, was een fatale beroerte te vrezen. Na de onderzoeken werd Ruth in het ziekenhuis opgenomen voor verdere opvolging. De artsen vertelden ons dat ze een laparotomie zou moeten ondergaan en een mesenterische nier shunt nodig heeft, waarbij een mesenterische ader met een nierader wordt verbonden.

Ze kwam volledig uitgeput uit de operatie: haar lichaam was verbonden met een groot aantal sondes. Ze kon niet eten of bewegen. Om de vier uur werd een bloedafname gedaan om het bloed en haar immuunsysteem onder controle te houden. Wat me het meest opviel in deze tijd van lijden was de vurigheid waarmee ze bad, ook al was ze zo klein, was ze in staat om een smeekgebed te doen. Elke dag baden we met haar, en ze deed dat met zo'n toewijding dat God niet kon weigeren om haar weer wat extra leven te geven.

Op een dag vertelde me een stagiair in het ziekenhuis dat Ruth als “STUDIE” onderwerp diende omwille van de vele kwalen waaraan ze leed. Het doet pijn

om dit te horen, maar vanuit Gods perspectief (dat “uit iets kwaads iets goeds kan komen”), zal het goede dat uit haar komt gebruikt worden om andere kinderen te helpen, en het kwade om te voorkomen dat het bij anderen gebeurt.

Beetje bij beetje en met Gods genade verbeterde het met Ruth. Ze is vurig en verliest geen enkele gelegenheid om met de zusters tijdens het gemeenschapsgebed te bidden. Ze is altijd aanwezig, of ze nu wakker is of slaapt; en als ze bezig is met een andere activiteit, is ze er altijd als de eerste bij om met ons te komen bidden. Eenmaal in de kapel, bidt ze zoals ze kan, met gebaren of stamelen dat alleen de Heer en zij verstaan. Soms blijft ze stilstaan en overweegt ze bij het schilderij van Onze-Lieve-Vrouw. Elke keer als ik haar zo zie, heb ik het gevoel dat ze in gesprek is met haar Hemelse Moeder.

Elke keer als ze in het ziekenhuis wordt opgenomen, neemt ze wat heilig Lourdeswater en bidt ze drie “Weesgegroetjes”. Dit water is haar beste medicijn, ook al kan ze het niet via de mond innemen. Ruth is een trouwe dochter van Maria.

Momenteel is Ruth, dankzij haar kinderlijke liefde voor de Maagd Maria en haar geloof in de kracht van het water van Lourdes, nu vijf jaar oud

geworden, wat al een wonder op zich is, aangezien de artsen haar in de eerste maanden van haar leven slechts een kleine levensverwachting hadden gegeven en het voor hen zeer waarschijnlijk was dat ze de leeftijd van twee jaar niet zou bereiken.

Elke week moet ze op medische controle. Onlangs heeft ze een CT-scan ondergaan om te zien in welke toestand de aders zich bevinden, omdat ze vaak beginnen te bloeden en dat Ruth er volgens de resultaten van het onderzoek volledig aan onderhevig is.

Ondanks al de sondes na de operatie, verliest Ruth haar levensvreugde niet.

In tegenstelling tot de prognose van de artsen is Ruth nu veel beter. Ze is 5 jaar geworden en is gelukkig dankzij de zorg en de liefde van de Zusters Missionarissen Dienaressen der Armen.

Het is echt verbazend hoe een klein meisje met zoveel complicaties in haar lichaam zoveel levenslust en vreugde kan tonen. De artsen vertelden ons dat men met zo'n resultaten al dood moest zijn. Maar God is zo groot dat Hij haar nog steeds kracht geeft om door te gaan.

Ruth kwam in deze wereld met een grote missie: delen in het lijden van Christus aan het Kruis. God toonde zijn liefde aan de wereld toen Hij zijn Zoon stuurde om ons leven met ons te komen delen en te lijden in verzoening voor onze zonden. Zo heeft Hij ons zijn liefde geopenbaard; en om zijn

verlossingswerk voort te zetten vraagt Hij om de deelname van edelmoedige harten die zich aanbieden voor de verlossing van deze wereld op weg naar de ondergang.

Ruth is een klein meisje dat zich aan God, met lichaam en ziel heeft gegeven, zodat God zich via haar op een genereuze, nederige en stille manier kan blijven manifesteren. Net als zij zijn er veel andere kleine meisjes die vechten voor het leven; ze hebben alleen onze steun nodig om te kunnen blijven leven.

Kroniek

De Zusters Missionarissen Dienaressen der Armen

Einde van het schooljaar

De Heilige Maria Goretti School vierde het einde van het schooljaar 2019 met diverse activiteiten die vooral gericht waren op Kerstmis. De leerlingen van de verschillende klassen hebben liederen, enkele toneelstukken en dansen uitgevoerd die verband hielden met de geboorte van Jezus, onze Verlosser. Bij deze gelegenheid kregen de leerlingen met de hoogste cijfers een welverdiend eerbetoon.

Leerlingen van de H. Maria Goretti School.

Het Moederhuis

De Zusters organiseerden ook verschillende spirituele retraites: sommigen waren voorbehouden voor jonge meisjes over thema's die verband hielden met roeping, anderen stonden open voor onze medewerksters en volwassen vrouwen in het algemeen. Al deze retraites vonden plaats in Cuzco, in het Moederhuis van de Zusters Missionarissen der Armen. Het is altijd een grote vreugde om de positieve respons te zien van zoveel mensen die de behoefte aanvoelen om hun geloof te versterken.

De Zusters Missionarissen Dienaressen der Armen geven catechese aan de ouders van de leerlingen van de H. Maria Goretti School.

Kort geleden hebben drie echtparen, vaders en moeders van onze leerlingen van de Heilige Maria Goretti School, in de kapel van de Zusters Missionarissen Dienaressen der Armen, het sacrament van het huwelijk ontvangen. Het hele jaar door hebben ze zich op deze viering voorbereid. Ze werd voorgedaan door onze pastoor van de parochie, Pater Ernesto Cucho.

Buitengewone missies

De Zusters Missionarissen Dienaressen der Armen gaan met vreugde en enthousiasme naar de meest afgelegen dorpen in het gebergte. (Cuzco)

In de afgelopen weken deden de Zusters buitengewone missies. Dat wil zeggen, missies die niet elke week of maand kunnen gedaan worden, maar enkel op de belangrijkste momenten van het jaar. De bezochte dorpen zijn de volgende:

Chillihuani en Tintico, behorend tot de provincie Quispican-

chi. Ondanks de intense koude van die dagen, was de respons en de deelname van de mensen zeer positief.

Hacca en Huilcuyo, in het district Omacha (provincie van Paruro, departement Cuzco). Zestien kinderen deden er hun Eerste H. Communie. Ze hebben zich daar een heel jaar op voorbereid. Hun vreugde was aanstekelijk. Het wordt een onvergetelijke dag voor hen.

Tacmara en Huan-chuya, van het departement Apurímac. Het zijn dorpen gelegen op meer dan 3200 meter hoogte en 8 uur rijden van Cuzco. Er werden veel activiteiten georganiseerd en toen deze eenmaal waren afgerond, deden enkele kinderen hun Eerste H. Communie.

De Zusters Missionarissen Dienaressen der Armen komen de ouderen tegemoet, de meest vereenzaamd en vergeten mensen.

De Zusters Missionarissen Dienaressen der Armen van Guadalajara (Mexico) geven catechese aan de jongeren van het Oratorium, bezoeken zieken en brengen hen de Heilige Communie

Missie van de Zusters van Guadalajara - Mexico

Oratorium “Heilige Maria Goretti” en “Heilige Dominic Savio”.

De Zusters Missionarissen Dienaressen der Armen verwelkomen op zaterdag, kleine meisjes (vanaf 6 jaar) en jongeren (tot 16 jaar), en op zondagmiddag, jongens (van 6 tot 13 jaar), voor verschillende activiteiten: catechese (met een bijzondere aandacht om het rozenhoedje met liefde te leren bidden), diverse workshops (naaien, gebak, muziek, dans en origami) en spel.

“Ejido Copalita”

In deze wijk ondersteunen de Zusters op zondag, na de Heilige Mis, het werk van de priester met de administratie van het Viaticum aan de zieken. In de loop van de week bezoeken ze families om hen vooral spiritueel te begeleiden.

“Hacienda Copala” en “Lomas de Tesistan”

In deze nieuwe wijk (“Hacienda Copala”) konden de Zusters verschillende kinderen voorbereiden op het ontvangen van de sacramenten: het H. Doopsel, de H. Eucharistie (met Eerste H. Communie) en het H. Vormsel.

Na twee jaar missie in de wijk “Lomas de Tesistan” zijn de Zusters er toch in geslaagd - omwille van de moeilijke situatie waarin de bevolking leeft, nl. dat immigranten niet lang op dezelfde plaats verblijven - om een kleine groep van 11 kinderen voor te bereiden op de Eerste H. Communie en het H. Vormsel.

In deze twee wijken waren de kinderen erg blij van Jezus in hun hart te hebben ontvangen.

In verschillende wijken van Guadalajara (Mexico) geven de Zusters Missionarissen Dienaressen der Armen catechese aan kinderen.

“Tréboles” en “Palermo”

Enkele weken geleden zijn de Zusters, op verzoek van Pater Jesús García, in deze twee wijken op de zondagen met huisbezoeken begonnen. Waar de Zusters elders vrijelijk op de deur kloppen en zonder probleem hun werk kunnen doen verloopt het hier anders: hier worden bezoeken enkel toegelaten als men eerst geregistreerd is. We danken God die ons helpt om door deze moeilijkheden te gaan uit liefde voor de zielen

Zusters Missionarissen Dienaressen der Armen

*De traditionele
sluier die de
Zusters dragen is
een teken van hun
totale toewijding
aan Christus en
van eerherstel
voor de zonden
in de wereld.*

Voor meer informatie : zie blz. 16

CHRISTUS WACHT OP U BIJ DE ARMEN!

Hoe kunnen jullie de Armen helpen?

- * Door als een echo te zijn van de kreet van de allerarmsten door dit tijdschrift en alle gratis verkregen infomateriaal onder jullie vrienden en familie te verspreiden en door missiesensibilisatie: door ontmoetingen te organiseren met de medewerking van onze missionarissen.
- * Door jullie offers en gebeden op te dragen, verbonden aan jullie trouw aan het Evangelie en aan de Paus opdat elke Missionaris Dienaar der Armen een levendige aanwezigheid van Jezus ten midden van de armen zou zijn.
- * Door het versturen van Misintenties.
- * Door rechtstreeks met ons aan concrete projecten mee te werken of door onze projecten waarvoor we dagelijks instaan te ondersteunen.
- * Door middel van een testament ten voordele van de Beweging van de Missionarissen Dienaars der Armen. Daarvoor kunt u tot uw gewoonlijke notaris wenden of ons schrijven voor inlichtingen (serviteursfr@gmail.com).

Père Augustin Delouvroy, msp
Aisbl M.S.P.T.M.

Mouvement Serviteurs des Pauvres du Tiers-Monde

BP 28 Post Brugge - B – 8000 Bruges
serviteursfr@gmail.com - +51 984 80 73 09

*Met jullie
medewerking zal
een kind meer
kunnen gevoed
worden in ons
centrum van
Cuzco in Peru.*

Dank voor uw hulp!

*Wanneer een missionaire vlam in je brandt:
doof hem niet, je bent geroepen om hem aan te wakkeren.*

Onze missionaire gemeenschappen van priesters en seminaristen, van contemplatieven, van jonge leken, zusters en gehuwden zijn bereid je tegemoet te komen.

- Ben je, als jongere (V/M), innerlijk klaar om te vernemen tot welke missie de Heer je roept en bereid om (met de Zusters / met de Priesters) een onderscheidingsjaar in de Derde Wereld te beleven... de armen wachten op je.
- Wens je als jongere een weekend of enkele dagen in een missionaire omgeving van stilte en gebed in ons vormingstehuis in Ajofrin (Toledo, Spanje) door te brengen... de armen wachten op je.
- Wensen jullie je gezin als een kleine Huiskerk, open te stellen voor de allerarmsten en met jullie kinderen naar de Derde Wereld te trekken... de armen kijken uit naar jullie komst!

Aarzel niet, schrijf ons:

☐ Contemplatief (voltijds)

☐ Seminarist

☐ Priester

☐ Toegewijde Broeder

☐ Toegewijde Zuster

☐ Toegewijd echtpaar

☐ Oblaat - Oblate

☐ Medewerk(st)er

Naam en voornaam :

Adres :

Postcode : Stad :

Land :

Telefoon : Beroep :

Leeftijd : Onderwijsniveau :

Emailadres :

I.v.z.w. M.S.P.T.M.

BEWEGING DIENAARS der ARMEN van de DERDE WERELD

PB 28 Post Brugge – 8000 Brugge

serviteursfr@gmail.com – www.msptm.com

LEKEN

*Ik ondergetekende,
engageer me om in het jaar verenigd te zijn met de Missionarissen
Dienaars der Armen uit dankbaarheid aan God voor dit nieuw charisma dat Hij
aan de Kerk heeft gegeven.*

Adres :

Postcode : Stad :

Land :

Datum : E-mail:

Handtekening :

	<i>Dagelijks</i>	<i>Wekelijks</i>	<i>Maandelijks</i>	<i>Anders</i>
Goede daad				
H. Mis				
Eucharistische Aanbidding				
Rozenhoedje				

*“Om zichzelf te redden, moet men God en zijn naaste liefhebben, wat niet gemakkelijk is!
Het is een “smalle deur” omdat het veeleisend is, de liefde is altijd veeleisend, het vereist
inzet en zelfs “inspanning”, dat wil zeggen een vastberaden en volhardende wil
om te leven volgens het Evangelie. De heilige Paulus noemt het “de goede strijd van
het geloof” (1Tim 6,12). Het kost een dagelijkse inspanning, de hele dag door,
om God en de naaste lief te hebben.”*

(Paus Franciscus, Angelus. Rome, 25 augustus 2019).

Elke opdracht kan naar ons adres te Cuzco (of België) verzonden worden. Ze wordt
neergelegd op het altaar aan de voet van de Maagd Maria in de kapel “Heilige Maria
Moeder der Armen” van onze “Cité van de Kinderen” te Andahuayllilas Cuzco (Peru).

Liturgie van de Liefde

Pater Giuseppe Cardamone, msp (Italiaan)

“We zijn ontstaan om de armen te evangeliseren, om hen de rijkdom van de Kerk te bieden.” In het algemeen vat deze zinsnede naast vele andere van onze stichter Pater Giovanni,

ons charisma samen. Met de gave van het Evangelie willen we de armen verlossen uit hun ellende, opdat door te geloven, deze getransformeerd wordt in evangelische armoede, verrijkt met de theologische hoop in Gods liefdevolle Voorzienigheid. Dit is een zeer mooie intuïtie van Paus Franciscus die in zijn *Boodschap voor de Vastentijd* (2014) met grote trefzekerheid ons missionair werk beschrijft aan de hand van de woorden van Sint Paulus. “Want u kent de genade van onze Heer Jezus Christus, die zich om uwentwille arm heeft gemaakt, hoewel Hij rijk was, opdat Hij u door zijn armoede rijk zou maken” (2Kor 8, 9).

Latijns-Amerika is een continent waar de bezorgdheid voor de armen -zoals deze in de H. Schrift ruimschoots aan bod komt en die ook altijd door de Kerk werd nageleefd-zeer slecht werd geïnterpreteerd en, erger nog, in praktijk gebracht, vooral in de jaren na het Tweede Vaticaans Oecumenisch Concilie, door middel van een ware secularisatie van

de heilsboodschap die gereduceerd werd tot louter menselijk handelen. Ik verwijst naar de “Bevrijdingstheologie” waar de Kerk tijdig heeft ingegrepen en laten verstaan wat de ware bevrijding is die Christus is komen brengen.

Hierbij heeft onze geliefde Stichter (rechtstreekse getuige van de trieste gevolgen van deze verkeerd geïnterpreteerde bevrijdingstheologie) altijd gezegd dat God op de eerste plaats komt in het leven van de missionaris en dat er geen sprake kan zijn van een authentieke missie als deze niet voortkomt uit de ingestorte liefde van God, verkregen door het gebed en de viering van de Sacramenten.

Daarom is sinds het begin van de Beweging een van de steunpijlers van ons missieleven - samen met de viering van de Heilige Mis en het gebed van de Rozenkrans - de dagelijkse Eucharistische Aanbidding. Daar leren we Christus, die we met onze handen aanraken in de persoon van de armen die we elke dag dienen, te beschouwen en lief te hebben.

In dezelfde lijn als het gekende devies “*operi Dei nihil praeponatur*” (“Niets is te verkiezen boven Gods Werk” - Goddelijk Officie), dat een levend bewijs is van de monastieke traditie die teruggaat tot de heilige Benedictus, heeft Pater Giovanni altijd aangedrongen op de noodzaak om de waardigheid van de liturgische vie-

ringen te waarborgen, met een speciale aandacht voor de liederen, de liturgische gewaden, enz.

De viering van de liturgie heeft tot doel om de wereld van God in ons midden aanwezig te stellen, een nieuwe wereld waar liefde, vrede, vreugde en de kracht van de Heilige Geest heersen. Door middel van een goed geleide liturgische viering zijn we er ons van bewust dat we de armen een deur naar deze goddelijke wereld aanbieden. Zij voelen vanuit hun diepe religieuze gevoeligheid (verworven door het lijden) het mysterie van Gods schoonheid aan en dringen met vreugde door tot in de diepten van deze goddelijke wereld waaraan de liturgie ons toegang verleent. Daarom heeft Pater Giovanni altijd aangedrongen op de deelname van kinderen aan de liturgische handelingen, waarbij hij verklaarde “In de liturgie voelen de armen zich als prinses in dienst van de grote Koning” en dat is zo ook.

Elke dag ontvangen de Missionarissen Dienaars der Armen in de H. Eucharistieviering de nodige kracht om Gods liefde aan de armen over te brengen.

Het is mooi om zien hoe liefdevol, aandachtig en eerbiedig onze kinderen aan het altaar dienen, hoe nederig en eerbiedig de armen deelnemen aan onze Heilige Missen. Het is ontroerend om ze *Christus Vincit* of het *Salve Regina* te horen zingen. De ogen van het geloof tonen ons in de liturgie het schouwspel van een God die zich volledig aan de allerarmsten met een immense vreugde overgeeft, en van enkele armen die God beantwoorden door zich met vreugde en ootmoed aan Hem over te geven.

In het beleven van de liturgie, van deze wederzijdse gave van God aan de armen en van de armen aan God, zijn wij als missionarissen de bevoorrechte instrumenten en getuigen. Het is onze plicht, als priesters en missionarissen, om ervoor te zorgen dat de schoonheid van Gods liefde en wijsheid zich in deze liturgische context manifesteert. De sfeer van gebed die er ontstaat, stelt ons in staat om God te danken voor de gave van de missionaire roeping. Het versterkt ons geloof en onze roeping.

De armen weten hoe ze tot het hart van de Eucharistieviering kunnen binnentreden. Ze kunnen de lijdende Christus herkennen en de glorieuze Christus prijzen. Ze gaan het mysterie van de Heilige Mis binnen en nemen haar grootsheid gewaar. De armen drukken hun totale overgave aan God uit op de mooiste manier,

door middel van de stilte; een stilte die op een bijna tastbare manier de aanwezigheid van God openbaart, een stilte waarvan zij de authentieke meesters zijn.

De nabijheid van de armen helpt ons om de wijidse horizon te behouden die nodig is om de gave van de liturgie te begripen en te beleven: de horizon van de liefdadigheid. De ogen van het geloof tonen ons de plechtigheid van deze liturgische vieringen die worden opgedragen in de arme kapellen van het Andesgebergte, waar God zichzelf als gave geeft aan de armen, en er de schoonheid van zijn liefde wordt geopenbaard; en waar het gebrek aan liturgische gewaden wordt gecompenseerd door de aanwezigheid van Gods lievelingen. De schoonheid van deze liturgieën is vergelijkbaar met die van de mooiste vieringen in onze majestueuze Europese kathedralen.

De viering van de H. Eucharistie verwijst ook essentieel naar de armen. Zo is de collecte die tijdens de Heilige Mis plaatsvindt, ontstaan om tegemoet te komen aan de behoeften van de armen. Zo beschrijft de heilige Justinus, martelaar rond het jaar 150, het ons: “Zij die in overvloed zijn en die willen geven, laten ze vrijuit geven, ieder wat hij wil, en wat verzameld wordt, laat het geven aan degene die voorgaat: laat hem weeskinderen, weduwen, zieken, behoeftigen, gevangenen, gasten die op doorreis zijn, in één woord, laat hem allen die in nood verkeren helpen.” (H. Justinus. *Apologia* 1, 65-67).

Bovendien wordt sinds het Nieuwe Testament het bestaan van een “agape” (maaltijd) voor de armen, verbonden met de Eucharistie, bevestigd: “Maar gelijk de Kerk in haar eerste tijd de “agape” verbond met de Eucharistie en daardoor bewees, dat zij geheel rondom Christus

verenigd was door de band van de liefde, zo kon men haar in alle tijden herkennen aan dit teken van de liefde; en hoe zij zich ook verheugt over de initiatieven van anderen, toch maakt zij aanspraak op de liefdewerken als haar onvervreembare plicht en haar onvervreemdbaar recht. Daarom worden de barmhartigheid en de werken van caritas en onderling hulpbetoon tot leniging

De Zusters Missionarissen Dienaressen der Armen bieden hun leven aan aan verlaten kinderen, aan wezen aan wie ze zich zonder maat toewijden, omdat ze in ieder van hen de aanwezigheid van Christus hebben ervaren.

De inwoners van de dorpen in de regio van Cuzco nemen elke week deel aan de Heilige Mis die door een Priester Missionaris Dienaar der Armen wordt opgedragen.

van alle soort van menselijke nood door de Kerk hoog in ere gehouden.” Tweede Vaticaans Concilie. Decreet “*Apostolicam Actuositatem*” over het Lekenapostolaat, nr. 8).

De Kerkvaders wisten te begrijpen wat de kern van de Eucharistieviering is door het Lichaam van Christus in de Eucharistie in direct verband te brengen met zijn mysterieuze aanwezigheid in de armen: “Dit altaar (de armen) is indrukwekkender dan het altaar dat in onze kerken te zien is en niet alleen in het Oude Testament... . Aan de ene kant wordt het altaar (in de kerk) wonderbaarlijk door het offer dat daar wordt neergelegd; en aan de andere kant vertegenwoordigt het altaar, door de ontvangen aalmoezen, de arme omdat hij zelf het offer is. Ook hier wordt het altaar wonderbaarlijk, want ook al is het van steen gemaakt, het wordt heilig als het het Lichaam van Christus erop ontvangt; het ander altaar, de arme, is

ook heilig omdat hijzelf het Lichaam van Christus is” (Johannes Chrysostomos. In 2Cor. Hom. 17, 20,3; PG 61, 540).

Als de Eucharistie de viering is van onze identiteit als christen, dan spreekt de Eucharistie zelf tot ons over de rol die de armen en het menselijk lijden in het christelijk leven spelen. We mogen dit niet vergeten, zodat we niet het risico lopen om onze vieringen te verstoren en God een zinloos offer aan te bieden: “*Dit volk eert Mij met de lippen, maar hun hart is ver van Mij.*” (Js 29,13).

Beste vrienden, jullie zijn altijd welkom in onze huizen om de vreugde te ervaren bij het dienen van de armen. Help ons om missionaire roepingen onder de jongeren die met ons in contact staan te bevorderen, voor het welzijn van de vele armen die wachten op de troostende aanwezigheid van Christus in hun midden.

S.O.S. aan jongeren

“Jullie jongeren lopen op beide voeten als volwassenen, op dezelfde manier, maar in tegenstelling tot de volwassenen die ze parallel houden, heb je de ene voor de andere, klaar om vooruit te springen, klaar om te vertrekken.”

(Paus Franciscus. Toespraak. Interreligieuze ontmoeting met jongeren. Maputo, Mozambique, 5 september 2019).

Bij de Missionarissen Denaars der Armen kan je je ideaal verwezenlijken in een leven van diep gebed en edelmoedige zelfgave in dienst van onze meest gemarginaliseerde broeders.

Welkom in het Vormingshuis “ Heilige Maria Moeder der Armen ”

“ Heilige Maria Moeder der Armen ” verwelkomt jongeren die wensen Missionaris Dienaar der Armen te worden.

*Hier is
een plaats
voor je !*

“ Vandaag de dag maken de angst en de snelheid van de vele prikkels die ons bombarderen het onmogelijk om ruimte te laten voor die innerlijke stilte, waar we de blik van Jezus waarnemen en luisteren naar zijn roep. ”

(Paus Franciscus. *Post-Synodale Apostolische Exhortatie “ Christus vivit ”*, nr. 277).

Casa de Formación
“Santa María”
Carretera Mazarambroz s/n
E - 45110 AJOFRIN - Toledo
SPANJE
serviteursfr@gmail.com
Tel: (00 -34) 925 39 00 66
Fax: (00-34) 925 39 00 05
www.msptm.com

CONTEMPLATIEVEN

Wensen jullie verenigd te zijn met de Contemplatieve Missionarissen Dienaars der Armen die het grootste gedeelte van de dag aan gebed en Eucharistische Aanbidding wijden en enkele uren aan handarbeid ten dienste van de allerarmsten?

“Jullie verkozen te leven, of Christus verkoos jullie om het paasmysterie over tijd en ruimte met Hem te beleven. Alles wat jullie zijn, alles wat jullie dagelijks doen, zij het de mondelinge of gezongen psalmofficie, het opdragen van de Eucharistie, jullie arbeid in de cel of broederlijk samen, het onderhouden van de stilte in jullie klooster, de vrijwillige of de door de Regel opgelegde boetedoeningen, dit alles word aanvaard, geheiligd en bruikbaar gemaakt door Christus voor de redding van de wereld.” (H. Johannes Paulus)

Zoals de Heilige Theresia van het Kind Jezus kan jij ook je hulp bieden aan God voor het welzijn van de minst bedeelden.

Ik verklaar :

Van het klooster :

Stad :

Land :

me bereid om in gehoorzaamheid en armoede mijn engagement tot God in mijn klooster te beleven ten voordele van de Beweging van de Missionarissen Dienaars der Armen opdat Gods Rijk de allerarmsten zou bereiken.

Datum : / /

Handtekening:

Getuigenis van Marino Restrepo

Oprichter van de “Pelgrims van de Liefde”

*Marino Restrepo in gesprek met de Familie Missionarissen Dienaars der Armen
in Villa Nazareth, Cuzco-Peru.*

Mijn naam is Marino Restrepo. Ik ben Colombiaan, missionaire leek van de Katholieke Kerk en stichter van de “Pelgrims van de Liefde”, een broederschap van missionaire leken van het bisdom Bogotá. Het charisma van onze missie is naastenliefde; onze inzet voor de Nieuwe Evangelisatie berust op drie fundamentele pijlers: de verkondiging van het Evangelie, de eenheid in de Kerk en de inzet voor arme en gemarginaliseerde gemeenschappen.

Deze zendingsreis, die ik 22 jaar geleden ben begonnen, na een ervaring van diepgaande bekering op Kerstdag 1997, toen ik ontvoerd werd door FARC-guerrilla's in Colombia, is een reis die mij

heeft meegenomen langs de wegen van de wereld, naar het hart van de Katholieke Kerk en die mij in staat heeft gesteld kennis te maken met een groot aantal werken van naastenliefde en evangelisatie die de waardigheid van de mens willen herstellen en het leven en de harten van de mensen willen veranderen. Het werk van de Missionarissen Dienaars der Armen is er één van.

Ik bezocht de Foyer Heilige Tarcisius en ontmoette er de gemeenschap. Ik had de kans om een beschouwing te delen over het belang van het behoud van de trouw aan het charisma, de spiritualiteit en de mystieke realiteit van de stichter.

Missionarissen Dienaars der Armen op weg naar de verspreide dorpen in het Gebergte om het Woord van God te verkondigen.

Hier, in de Cité van de Kinderen in Andahuaylillas waar de Foyer gevestigd is, bevindt zich ook het College van de “Heiligen Francisco en Jacinta Marto”. Terwijl we in de vasten waren hebben we de Kruisweg met de jongeren gebeden en deelden we een reflectie met de leerkrachten. Deze school is echt uitzonderlijk: ze is zeer goed georganiseerd en biedt aan kinderen die het financieel moeilijk hebben de mogelijkheid om te studeren en een opleiding te volgen in eender welk technisch atelier die voor hen een deur opent naar de beroepswereld.

In de buurt van de Cité van de Kinderen is er ook, in Villa Nazareth, de gemeenschap van families van de Beweging. Deze Missionaire Families

zijn een voorbeeld van dienstbaarheid en totale overgave aan God; velen van hen hebben hun land van herkomst samen met hun kinderen verlaten om hier de meest behoeftige mensen te dienen. In deze ontmoeting met hen hebben we nagedacht over de oproep om missionaire families te worden in de Kerk en de wereld van vandaag.

Een andere dag hebben we gedeeld met de Zusters van de “Foyer H. Theresia van Jezus”. Ik heb het persoonlijk en integraal contact van nabij kunnen zien dat de Zusters met elk van de kinderen van het internaat hebben. Moeder Overste, die mij vergezelde, wist alles over de geschiedenis van elk kind. Ze kende ze allemaal persoonlijk en zorgde met veel liefde voor elk van hen.

In de kathedraal van Cuzco was er ook een bijeenkomst rond roeping tot dienstbaarheid. Voor mij was het heel belangrijk om de indruk die dit alles op mij maakte te kunnen delen met de mensen van deze prachtige stad Cuzco.

Op de laatste dag ging ik naar de missie in Punacancha, bij Cuzco, in de hoge Cordillera, waar de Zusters te midden van een heel klein arm dorp aanwezig zijn. We bezochten enkele mensen thuis. De Zusters verwelkomen ouderen en brengen hen bezoek. Ze helpen ook de families in dat gebied.

Tenslotte, in het terugkeren naar Lima, was het voor mij een bijzondere zegen om Pater Giovanni Salerno, oprichter van de Missionarissen Dienaars der Armen, te mogen begroeten. Hij ontving me op een zeer vriendelijke manier: we konden samen delen en bidden in het oratorium waar hij een voorbede deed

voor de "Pelgrims van de Liefde" en voor het evangelisatiewerk dat we doen. Ik stond voor een nederige en wijze priester, door wie God een prachtig werk heeft opgebouwd dat alleen Hij kan doen.

Ik hoop van harte dat ik nog de genade zal krijgen om naar Cuzco terug te keren. Voor mij was het een verrijkende spirituele ervaring waarbij ik Gods liefde voor de armen van nabij kon voelen. Dit getuigenis vergroot het hart en stelt ons vragen over onze vooruitgang in de liefde. In het leven moeten we de les van de liefde leren in de school van Gods vrienden. Geestelijke groei wordt gemeten aan de liefde die we geven, niet aan de liefde die we ontvangen. Zo zullen we aan het eind van ons leven over de liefde worden beoordeeld, zoals de heilige Johannes van het Kruis dat ook zegt. En het werk van de Missionarissen Dienaars der Armen is een werk van liefde.

Missionaire Priesters en Broeders Dienaars der Armen te midden van de verlaten kinderen in de Cité van de Kinderen, voor wie ze zorgen. Andahuaylillas, Cuzco-Peru.

ONZE PUBLICATIES

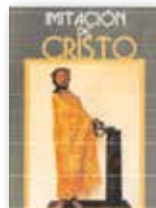

“Met God, op missie in de Andes”

Een boek vol herinneringen en persoonlijke overwegingen over de missiejaren van Pater Giovanni Salerno. *(in het Nederlands, Franse heruitgave in voorbereiding)*

“Navolging van Jezus Christus”

(in het Spaans en Italiaans)

“D.V.D.”

Een 55 minuten durende film waarbij het charisma en de verschillende gemeenschappen van de Missionarissen Dienaars der Armen voorgesteld worden. *(in het Frans en in het Engels)*

“Kruisweg”

Boekje in klein formaat. *(in het Frans)*

Om bekendheid te geven aan de
Beweging kunnen de weldoeners gratis
om deze documentatie vragen:

I.v.z.w M.S.P.T.M.
BEWEGING DIENAARS
der ARMEN van de
DERDE WERELD
PB 28 Post Brugge
B – 8000 Brugge
Gsm: 0485 92 51 66
serviteursfr@gmail.com

De Heilige Gregorius de Grote, Paus en Kerkleraar

Pater Paolo Giandinoto, msp (Italiaan)

Hij werd geboren rond 540, in Rome. Na zijn juridische carrière werd hij door keizer Justinus

II tot prefect van de stad Rome benoemd. Maar zijn hart verlangde naar hogere dingen en na een hartverscheurende innerlijke strijd begon hij het kloosterleven te leiden. Gregorius voelde zich gelukkig in de rust van het klooster, maar moest het weldra verlaten uit gehoorzaamheid aan Paus Pelagius zelf, die hem als nuntius naar Constantinopel stuurde. Gregorius heeft altijd graag teruggedacht aan dit vier jaar durend kloosterleven, terwijl de spiritualiteit ervan hem voor altijd zal blijven tekenen.

In 586 trad de Tiber buiten zijn oevers door overvloedige stortregens en bracht overal vernieling: vele doden, vernielde huizen, hongersnood en pest, waarvan Paus Pelagius II een van de eerste slachtoffers was. Gregorius werd verkozen om hem op te volgen. Hij probeerde te vluchten voor de last, maar al snel begreep hij dat deze bijna ondraaglijke verantwoordelijkheid die op zijn schouders viel, Gods wil was en hij nam die bereidwillig aan. Tijdens zijn vruchtbaar pontificaat was hij een onvermoeibare hersteller van de katholieke discipline. Hij bouwde kloosters, vernieuwde de eredienst en de liturgie en gaf een nieuw impuls aan de heilige zang, later "Gregoriaans" genoemd ter ere van hem. Hij componeerde verschillende hymnen, schreef veel theologische werken en honderden brieven. Een van zijn beroemdste geschriften is de beroemde "Pastorale Regel". Hij stierf op 12 maart 604. Zijn liturgisch feest wordt gevierd op 3 september.

Het is belangrijk om ook de nadruk te leggen op zijn vurige missionaire ijver, niet alleen in Rome, maar ook in Spanje, Gallië, Armenië en heel Italië. Maar de grootste apostolische

prestatie van de Heilige Gregorius was de bekering van de Angelsaksen.

Hij bevorderde en stimuleerde de evangelisatie van Engeland via de monnik Augustinus, de toekomstige en eerste aartsbisschop van Canterbury, en het sturen van meer dan 40 monniken naar Engeland nadat hij in 597 het doopsel van de koning van Kent, Ethelbert (de toekomstige heilige Ethelbert of Edilbertus, 552-616), gehuwd met de christelijke prinses Berthe (of Aldeberthe), en na meer dan tienduizend Saksen te hebben gedoopt, had verkregen. Bovendien hadden de Visigoten in de tijd van de heilige Gregorius hun geloof afgezworen om de leer van het arianisme over te nemen (een gevaarlijke ketterij die de Godheid van Christus niet erkende als gelijkwaardig aan de Vader, maar de Zoon beschouwde als een minderwaardige, geschapen god, een soort tussenpersoon tussen de goddelijke wereld en de menselijke wereld).

De heilige Gregorius noemde zichzelf graag "De dienaar van de dienaren Gods", een titel die de pausen voortaan na hem zullen gebruiken. Het is mooi om te zien hoe in de Kerk het missionair enthousiasme dat de jaren van Jezus' openbaar leven kenmerkte, altijd is weer te vinden in de evangelische stijl van zijn apostolaat.

Ook in onze tijd is het vurig verlangen van de laatste soevereine Pausen om de missionaire geest van de Kerk voortdurend te vernieuwen bekend. In de figuur van de heilige Gregorius de Grote vinden wij als Missionarissen Dienaars der Armen veel aanknopingspunten en inspiratie, zoals bijvoorbeeld liefde voor de liturgie en voor de "Gregoriaanse" zang, ijver voor het verspreiden en verkondigen van het Evangelie aan allen, zodat zij Christus de Verlosser waarlijk zouden leren kennen; en tenslotte de naam en het ideaal om "dienaars" te zijn: "dienaars van God, dienaars van de Kerk en dienaars der armen".

Opus Christi Salvatoris Mundi

Missionarissen Dienaars der Armen

BELGIE:

I. v.z.w. M.S.P.T.M.

BEWEGING DIENAARS der ARMEN

PB 28 Post Brugge

B - 8000 Brugge

serviteursfr@gmail.com

www.msptm.com

BNP Paribas Fortis Bank (Brussel)

IBAN: BE81 2100 2469 3424

BIC: GEBABEBB

PERU:

Misioneros Siervos

de los Pobres

P.O. Box 907 Cuzco (Perú)

Tel: 0051 (084) 984 – 03 2491

0051 (084) 956 – 949389

serviteursfr@gmail.com

www.msptm.com

Missionarissen Dienaars der Armen

Verschillende missionaire realiteiten (priesters en toegewijde broeders, religieuzen, missionaire families, priesters en broeders gewijd aan een leven van gebed en contemplatie, medewerkers, oblaten en steungroepen) die hetzelfde charisma delen en in hun oorsprong dezelfde stichter hebben.

Opus Christi Salvatoris Mundi

Bestaat uit de leden van de Beweging Missionarissen Dienaars der Armen die geroepen zijn om een dieper toegewijd leven te leiden met de bijzonderheden van een gemeenschappelijk leven en de gelofte van de evangelische raden naar gelang hun eigen levensstaat. (Het is de bedoeling om in de toekomst canonieke erkenning te verkrijgen van twee Religieuze Instituten: een voor de mannelijke tak, priesters en broeders, en een andere voor de vrouwelijke tak van de zusters).

Leken Medewerkers

De twee hoofdtakken (mannelijke en vrouwelijke) van Opus Christi Salvatoris Mundi hebben een bijzondere relatie met de Fraterniteit van de Missionaire Families Dienaars der Armen. Deze Fraterniteit bestaat uit gehuwde paren die er zich toe verbinden het charisma en het apostolaat te beleven en te ondersteunen van de Missionarissen Dienaars der Armen door hun levensomstandigheden te respecteren.

Steungroepen van het Instituut

Hun doel is het delen en uitdragen van het charisma van de Missionarissen Dienaars der Armen. Ze komen regelmatig samen om aan hun eigen bekering te werken en nodigen anderen uit om zich bij hen aan te sluiten.

Oblaten

Leken of religieuzen die zich door een rituele opdracht verbinden tot het bidden en uitdragen van het charisma van het Instituut van de Missionarissen Dienaars der Armen.

Offeraars

Ieder die door middel van zijn gebed en opgedragen lijden, meewerkt met het Instituut van Missionarissen Dienaars der Armen, maar zonder formele verbintenis.

Dit tijdschrift en andere publicaties zijn volledig gratis en altijd beschikbaar voor iedereen, dankzij de vrijgevigheid van een weldoener die ons charisma ter harte neemt en op deze manier bijdraagt tot de verspreiding van het Rijk Gods. Vraag er gerust naar teneinde het charisma aan anderen bekend te maken.